

tigt, som af mig antaget, at Bevillingen af Fællesforeningerne er for de 2,000 Kr. Vedkommende berægnede paa at ydes til de samvirkende Mejeriforeninger, og det er paa Basis af, at denne Bevilling er ydet paa denne Maade, at Landbrugsministeriet havde ment at maatte svare paa det ny Andragende, som indkom fra Mejeriforeningerne om at blive støttede med 4,000 Kr. til Malkesagens Fremme, at man ikke mente samtidig — den ene Bevilling er ikke en Gang given endnu — at kunne give Bevilling til det samme Øjemed Fremme til to forskellige Foreninger: Jeg ved meget vel, at Fællesforeningernes Bidrag er beregnet paa selve Foredragsholderen, og at Mejeriforeningernes er beregnet paa at yde Understøttelse til dem, som skulle søge Undervisning ved Foredragene, som ere knyttede til „Ladelund“ Skole, men det har i det hele været ret nærliggende for Landbrugsministeriet at knytte denne Sag til Fællesforeningerne, idet der, saa vidt mig bekendt — i alt Fald indtil Dato — ikke finder noget Samarbejde Sted mellem Mejeriforeningerne ud over Jylland. Jeg tror ikke, at de endnu ere sammenknyttede til fælles Virksomhed i de andre Provinser i Landet.

Høgh-Guldberg: Jeg vil gerne i Anledning af et Par Poster i Finanslovbetænkningen gøre nogle ganske korte Bemærkninger. Fjerkræavlsforeningerne ville med megen Tilfredsstillelse se, at der paa Betænkningens Nr. 59 af den højtærede Minister er foreslaaet, at den Sum af 6,000 Kr., som de tidligere fik, forhøjes til 9,000 Kr., og at dette Forslag er tiltraadt af det ærede Finansudvalg, saa at man kan gøre sig Haab om, at det ogsaa vil blive tiltraadt her i Salen. Det er en Anerkendelse af Foreningernes Virksomhed og en Spore til at udvide og uddybe, hvad de i saa Henseende med deres smaa Midler hidtil have udrettet. De tre Foreninger arbejde delvis paa ganske parallelle Baner, og hver især med fuld Anerkendelse af, hvad der udrettes fra de andres Side. Men jeg tror, at jeg tør sige uden at blive modsagt fra nogen af de Sider, som staa Fjerkræsagen nær, at de Beløb, som hidtil ere blevne bevilgede til Fremme af denne Sag her i Landet, ere ret smaa og ikke svare til, hvad der ydes til andre lignende Øjemed. Det er ikke min Tanke her at ville stille Forslag om Forhøjelse eller at vente, at saadanne Bevillinger kunne blive yderligere forøgede i Aar, men jeg vil gerne paakalde Interessen for, at

naar man ad Aare indkommer med et motiveret Andragende om at skænke Sagen et større Statstilskud, det da vil møde den Velvillie, som den mindre Forøgelse har mødt her i Aar. Det er en Sag — det er sagt mange Gange, men det kan ikke skade at sige det en Gang til — som kan bæres oppe af selv det mindste Landbrug, som kan udnyttes af og give Udbytte for ikke mindst Smaakaarsfolk baade paa Land og i By, og det er en Sag, for hvis Vedkommende man vanskelig kan tænke sig nogen Overproduktion. Der vil i lange Tider, hvor stærk Sagen end maatte udvikle sig, kunne findes Aftagere til gode Priser for, hvad der maatte kunne produceres og eksporteres, hvad enten det drejer sig om Æg eller Fedt, nyt slagtefærdigt Fjerkræ.

De samvirkende danske Haveselskaber maa med Glæde se paa, at der fra Udvalgets Side er accepteret det af den højtærede Minister stillede Forslag om 2,000 Kr. til Fremme af Salg til Udlandet af Frugt og Havesager. At Bevillingen er foreløbig begrænset til 2 Aar, kan være fuldt rigtigt og rimeligt, at baade den højtærede Minister, Finansudvalget og Tinget ønske at se, hvad der udrettes for denne Bevilling, inden man vil stille i Udsigt eller binde sig til at give Bevillingen for længere Tid. Jeg kan oplyse, at de samvirkende danske Haveselskaber have ved det jydsk Haveselskab i 1900 opnaaet en Rejseunderstøttelse til Frugtavlskonsulenten V. Riedel og derved set sig i Stand til at lade denne foretage en mindre Rejse i England og med Bistand af Landbrugskonsulent Faber i London undersøge Betingelserne i England for Salg af visse Havesager, f. Eks. Kartofler. Der er vakt Interesse for Sagen hos flere Firmaer i England, ligesom det ogsaa har vakt Opmærksomhed hos adskillige Producenter i Danmark. I ethvert Tilfælde har det jydsk Haveselskab modtaget en Række Anmodninger om at vejlede Folk med Hensyn til en saadan Eksport. Selskabet har lavet en ganske kort Opsats, hvori det giver visse almindelige Regler for, hvorledes en saadan Eksport af Kartofler bør finde Sted, hvilke Sorter der bør sendes, hvilke Størrelser man kan vente bedst Afsætning paa i England, hvorledes Sortering og Pakning skal finde Sted osv. Det har endvidere søgt at skaffe fra England Prøver af Kartofler i de Sorter og Størrelser, Englænderne foretrække, for at forevise dem for de danske Dyrkere og saaledes komme Eksporten i Møde. Som maaske bekendt er Forholdet